

Правдішукач

The Truth Seeker

Правдоискатель

Слово редактора. Країна шукає вихід з кризи. Життєво необхідно створити атмосферу здорового оптимізму у всьому суспільстві, відчуття сильного ліктя у людей. Політики повинні показати народу особистий приклад: зробити над собою зусилля, об'єднатися і діяти на благо Вітчизни. Чиновники повинні працювати не за страх, а на совість. Замість цього всі вони продовжують плести інтриги і розводити демагогію... Як хотілося б повірити на слово Міністру Закордонних Справ Володимира Огризко та його помічникам, що Національна програма на рік - це аналог Плану дій щодо членства в НАТО! Але ж у прес-релізі штаб-квартири НАТО чорним по білому написано, що вона є просто відсторочкою перед новим розглядом питання, чи надавати Україні ПДЧ... Правда ховається за десятками замків. Ми продовжуємо її шукати. **З повагою і до Ваших послуг, Юрій Шеляженко.**

„Україна де-факто отримала План дій щодо підготовки до вступу в НАТО”, - підкреслив Міністр закордонних справ України Володимир Огризко.

- Повідомлення прес-служби МЗС.

<http://www.mfa.gov.ua/mfa/ua/news/detail/18070.htm>

Святослав Олійник: “Суддівська гілка влади сьогодні більш ефективно працює, ніж інші гілки влади”

Активно відстоюючи юридичні позиції Блоку Юлії Тимошенко, народний депутат Святослав Васильович Олійник встигає виконувати обов’язки Голови підкомітету з питань кримінально-процесуального законодавства Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя. Він погодився прокоментувати газеті «Правдошукач» результати роботи IX З’їзду Суддів України, що відбувся 13 листопада 2008 року.

Фактично з’їзд суддів відбувся, і суддівським корпусом була продемонстрована конструктивна робота. З’їзд суддів виконав свою задачу: вони обрали відповідні кваліфікаційні комісії, кандидатів до Вищої ради юстиції. Мені сподобалася тональність виступів, та я взагалі з’їзду. З надзвичайно, я вважаю, різкою критикою виступив Голова Верховного Суду на адресу Президента, фактично звинувативши його у спробі руйнування судової системи. Негативними реакціями аудиторії супроводжувався безпосередньо виступ Президента, бо Президент дістав відповідь себе як на уроці мури в школі. Отак в пафосному стилі, як він любить, розповідав “ми всі разом, нас багато”, щось таке дивне, далеке від суддів і від реальної їхньої ситуації. Після того, як Президент відбув, з’їзд суддів почав працювати в конструктивному режимі.

І я вважаю, що суддівська гілка влади, незважаючи на всю критику, сьогодні насправді демонструє, що вона більш ефективно

Who is Liar? Хто бреше?

Міністри закордонних справ НАТО (...) вирішили продовжувати підтримку України у здійсненні **необхідних реформ** для просування України до членства в НАТО. (...) Зрештою, без застережень щодо **майбутніх рішень, які мають бути прийняті щодо ПДЧ** (План дій щодо членства - прим. ред.) вони погодилися, що в рамках Комісії НАТО-Україна буде здійснена протягом року Національна програма, щоб допомогти Україні розширити її реформи, які **будуть розглянуті Союзниками через рік**.

- Заява Головуючого на засіданні комісії НАТО-Україна на рівні Міністрів Закордонних Справ у штаб-квартирі НАТО, Брюссель, 3 грудня 2008 року. Цитується за прес-релізом PR/CP(2008)154 з офіційного сайту НАТО.

NATO
OTAN

NATO Foreign Ministers (...) have decided to provide further assistance to Ukraine in implementing needed reforms as Ukraine progresses towards NATO membership. (...) Finally, without prejudice to further decisions which must be taken about MAP (Membership Action Plan - T.T.S. editor's note), they have agreed that under the NATO-Ukraine Commission, an Annual National Programme will be developed to help Ukraine to advance her reforms, which will be annually reviewed by Allies.

- Chairman's statement on Meeting of the NATO-Ukraine Commission at the level of Foreign Ministers held at NATO Headquarters, Brussels (3 Dec 2008)

<http://www.nato.int/docu/pr/2008/p08-155e.html>

свідомість, що поганій суд. А суд в цей час мовчить. І дійсно, є наїкання на його роботу. Але з чого починаються ці наїкання? Зі стану, з приміщеній. Людина заходить до приміщення суду, їй там немає де сісти і немає де стати. То коли держава не забезпечує приміщеннями і умовами, а суд при тому розглядає 90% справ, які не оскаржуються, то це гарні показники роботи.

Просто треба змінити деякий інформаційний підхід до цієї роботи, я пропонував би це керівництву Верховного Суду і органам суддівського самоврядування. У них є посади керівника апарату в кожному суді. Керівник апарату – особа з вищою юридичною освітою, з певним стажем роботи. Вона абсолютно компетентна давати коментарі по рішеннях, які вже відбулися. Я думаю, і пресі було б цікаво з цим працювати, і суд міг би пояснювати позицію після винесення рішення. Тому що коли суд це не робить, це роблять за нього і роблять не в гарному світі.

Тут є ключова проблема, я кажу перш за все про кримінальну галузь. Атавізм з радянських часів залишився правило “була б людина, а статті знайдеться”, тобто: коли вже держава підійшла до людини і в чомусь обвинуватила, людина вважається винною апріорі. Цей атавізм проявляється до сьогоднішнього дня, у нас майже немає виправдувальних вироків. При тому, що в нормальних розвинених правових системах 30-40% таких вироків є нормальнюю справою. Нам треба іти в цьому напрямку, тому що невідворотні мусить бути покарання, а гласний, відкритий судовий процес за участі журналістів і громадськості. Він дає можливість людині пройти через такі випробування, що нормальні людини, якщо б навіть вона була винною і випадково вислизнула, в другий раз пройти не захоче. І тому невідворотність судового процесу мусить бути обов’язковою, але не невідворотність обвинувального вироку. Через гласність і право на захист, дотримання принципів змагальності і відкритості ми можемо цього досягти. І тоді на кожне питання суспільство буде отримувати відповідь, чи винна та людина чи не винна, чи справжні бандити знаходяться на лаві підсудних або капівідбувають.

- Якою буде доля суддів Окружного адміністративного суду Києва, розформованого через призупинення дії указу Президента про дострокові вибори?

Я хочу прокоментувати ту справу. Всі її обговорюють два місяці, але ніхто не знає суті справи. Суд вільного-навсього прийняв до розгляду нашу скаргу. Не було ніякого рішення по цьому Указу. Ми поставили питання. Відповідно до Конституції Президент має право розпускати парламент не раніше за 23 листопада 2008 року, тобто коли минув рік після набуття повноважень, складення присяги депутатами VI скликання (згідно статті 90 Конституції України повноваження Верховної Ради України, що обрана на позачергових виборах, проведених після дострокового припинення Президентом України повноважень Верховної Ради України попереднього скликання, не можуть бути припинені протягом одного року з дня її обрання – примітка редакції). У нас виникло питання, чим він керувався, коли пішов на це раніше? (В результаті звернення БЮТів до суду було зроблено ряд заяв представників Секретаріату Президента та інтер’ю Міністра Юстиції Миколи Оніщук газеті “Дзеркало Тижня”, і стало відомо, що позиція Президента полягала в наступному: призначаючи дострокові вибори на 30 вересня 2007 року Указом N 497/2007 від 5 червня 2007 року, Президент не припиняв повноваження Верховної Ради згідно ст. 90 КУ, а послався на те, що повноваження ВР припинилися відповідно до ст. 82 КУ та рішення Конституційного Суду; таким чином, обмеження 7-го абзацу ст. 90 КУ даного випадку не стосуються – примітка редакції).

Судові процеси часто починаються не для того, щоб виграти, а для того, щоб отримати відповіді на питання. І суд прийняв до провадження таку справу, не більше і не менше. Потім провадження по цій справі припинилося, тоді коли Президент сам фактично скасував свій Указ. Хоча він вибрав дивну юридичну форму, начебто призупинив, але предмет розгляду зник. Президент сам відмінав, що цей Указ недійсний і він втратив чинність у тій історичній ситуації, в якій він був винесений. Відповідно, судового рішення і процесу як такого не відбулося, відбулася ота вся камарілья, як у всі бачили.

- Все-ж таки, що чекає на суддів, втягнутих у “камарілью”?

Ві знаєте, я дивлюся, що тут дуже непогано проявилася певна така суддівська корпоративність. Можливо, хтось скаже, що це погано, але я вважаю, що це добре. Воно всюди є: у журналистів є корпоративність, у міліціонерів є корпоративність, у медиків ніколи один медичний працівник не скаже на іншого. І це непогано, коли судді будуть так само триматися один одного. І я дивлюся, що судова система сама себе підтримала. Призупинені всі України, спрямовані на руйнацію судової системи, які Президент виносив. На сьогоднішній день жоден з них не діє. Віртуальні суди, які була спроба створити, не діють так само – судова гілка влади їх не сприймає. Власне кажучи, на цьому питанні зараз вже поставлено крапку. Президент сам фактично відмовився від провадження своїх деструктивних дій.

- Олега Бачуна, голову Окружного адміністративного суду Києва, обрано у Раду Суддів. А що буде з Володимиром Келебердою, який безпосередньо відкрив провадження за позовом Бачуна?

Наскільки я знаю, питання Келеберди зараз знаходиться на розгляді у Вищій Раді Юстиції, і навіть за умови, що Рада прийме негативне рішення відносно Келеберди, ще буде комітет Верховної Ради, сама Верховна Рада. Я б просто взялся дати оцінку, що Келеберди нічого не загрожує, нічого такого він не порушив страшного, про це говорять і представники Конституційного Суду, професори юриспруденції. Наприклад, можна привести слова професора Мусіяки. Тобто, думки різні, але коли є різні думки, не можна говорити про якесь суттєве порушення закону. Ми взагалі вважаємо, що Келеберда нічого не порушував, а просто дотримувався принципів того, що кожне питання може бути піднято в судовому порядку.

Спілкувався з депутатом Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

“Буде воля – буде реформа”

- Олександр Миколайович, в Україні назріла необхідність проведення адміністративно-територіальної реформи?

Адміністративно-територіальну реформу необхідно було проводити на початку 90-х, коли Україна отримала незалежність. Вона буде проведена тоді, коли з’явиться воля влади, перш за все – Президента, змінити нині існуючу систему.

На мою думку, існування деяких районів і областей є ірраціональним і нелогічним. Деякі міста в Україні, наприклад, виконують функцію районів. У Донецькій, Луганській, Дніпропетровській областях є міста, на території яких розташовані інші міста. Це потрібно упорядковувати.

Укрупнення областей і районів приведе до зменшення адміністративного апарату, скорочення кількості чиновників. Ініціатори реформи зіштовхнуться з протидією в невеликих населених пунктах, тому що ніхто не захоче позбутися повноважень. Тому що в уряді є у парламенті є чиновники, що черпають з району певні блага та преференції. Райони укрупнююти потрібно. Сподіваюсь, що така реформа буде проведена при наступному Президенті.

- Адміністративно-територіальна реформа не означає федералізацію країни?

Про федералізм треба говорити спокійно, тому що це може принести державі плюси. Але деякі політики вважають, що сепаратизм і федералізм – це одне і теж. Федералізм означає не відділення територій, а надання їм великих прав та повноважень.

Бесіду вів Влад МАЛИНКО
Примітка редакції. Публікуючи думку Народного депутата України Олександра Черноморова, водночас мусимо для об’єктивності відзначити, що деякі висловлені ним тези оспорювалися Центром інформації та документації НАТО в Україні.

Зокрема, у документі “Міфи про НАТО” (<http://www.ukraine-nato.gov.ua/nato/ua/868.htm>) стверджується:

- “Міф 1. НАТО – агресивний блок. Завданням НАТО є колективна безпека та оборона, а не напад чи агресія, про що записано в основоположному документі Організації – Вашингтонському договорі 1949 року. НАТО у своїх принципах і діяльності дотримується норм ООН і діє за її мандатом”. Також названо міфами: “Міф 4. Вступ України до НАТО зіпсуює відносини з Росією” та “Міф 9. Члени Альянсу загалом, та європейці зокрема, танцюють під американську дудку”.

На саміті в Бухаресті 3.04.2008 року країни-члени НАТО погодились з тим, що Україна рано чи пізно стане членом НАТО. Законом України “Про основи національної безпеки України”, ст. 6 закріплено: “Пріоритетами національних інтересів України є: (...) інтеграція України в євроатлантичний безпековий простір”.

Суд присяжных: общество не готово?

5.12.2008 в киевском офисе Российского информационного агентства «Новости» состоялся телемост Киев-Тбилиси. Предметом разговора был законопроект о введении суда присяжных по делам об умышленных убийствах в Тбилиси, который в скором времени может стать законом. Кстати, и в Украине судопроизводство может осуществляться судом присяжных в соответствии со статьями 124, 127, 129 Конституции Украины, но этот механизм пока не воплощен в конкретные законы и поэтому на практике не реализуется. В России же действуют суды присяжных, впрочем, независимость присяжных часто настолько же иллюзорна, насколько были "независимы" "народные заседатели" в СССР: это показывает процесс над обвиняемыми в убийстве журналистки Анны Политковской и ряд других прецедентов.

Суд присяжных – одна из рекомендаций государства, желающему вступить в ЕС. Участники телемоста – народные депутаты Сергей Власенко (БЮТ) и Вадим Колесниченко (Партия Регионов, председатель подкомитета по вопросам уволнения судей и реагирования на нарушения законодательства в сфере правосудия Комитета Верховной Рады по вопросам правосудия) с украинской стороны, Георгий Мепаришвили, бывший Генеральный прокурор Грузии и Гела Николешивили, бывший политзаключенный с грузинской стороны сошлились во мнениях, что и украинский, и грузинский суд прискорбно зависимы от политической воли властей, поэтому судебная реформа необходима, но и поспешное внедрение суда присяжных вряд ли изменят ситуацию к лучшему.

- Я представляю в районных и городских судах 12 заседателей, которые не отвечают в дисциплинарном порядке и не мотивируют свое решение в письменном документе, и они принимают окончательное решение по делу! Очень сомнительный вопрос. Благороднейшее дело суда присяжных не должно быть дискредитировано, - отметил г-н Мепаришвили. По его словам, власть пытается легитимизировать политические вердикты на политических процессах «волей народа», который будто бы представляют присяжные. Бывший Генеральный прокурор Грузии утверждает, что у него на родине часто бывают политические

процессы, хотя власть и отрицают их политический характер. Также в Грузии есть несколько десятков политических заключенных, заявил Гела Николешивили.

Обращаясь к грузинской стороне телемоста и к журналистам в конференц-зале, Вадим Колесниченко поделился своими опасениями:

- Есть, конечно, проблема под названием "требования Евросоюза". Эта проблема и у вас, и у нас. Однако я и большая часть коллег приходим к выводу, что требования Евросоюза очень важны, но в первую очередь важны интересы собственного государства и собственного народа и собственные возможности. Мы уже побежали впереди паровоза. Мы внесли такую новеллу, как пожизненное назначение судей. В итоге сегодня всем стало понятно, что для нашего общества это была сверхранняя мера. Мы не можем эту норму отменить и в то же время она наносит колossalный вред: в одном и том же районном суде по одинаковым делам выносятся совершенно разные решения, и я считаю, что это ненормально. Общество только строится, правовая культура только появляется. Судья и член жюри присяжных – заложники этого общества. И у нас есть еще одна проблема: у нас против судебной реформы сама судебная власть хочет только что-то залакировать и приподнять. А парламент и исполнительная власть пока не проявили политическую волю, которая необходима, чтобы судьи были контролируемыми и ответственными. В пылу политических баталий мы можем и наступить на грабли, которые называются "выборность судей". Опыт Европы и Америки показывает, что эта норма уже заводит людей в тупик, потому что судьи попадают в зависимость от денег, выделенных им на избирательную кампанию. Что касается введения суда присяжных, то украинское общество к этому не готово и не будет готово еще 5-10 лет.

Сергей Власенко категорически не согласился с коллегой из Партии Регионов в том, что "в Украине суды противятся судебной реформе":

- Мне известна позиция Верховного Суда и судей Высшего Административного суда по этому вопросу. И я уверен, что эти

люди искренне за судебную реформу, просто у всех разные взгляды на нее. К сожалению, судебная реформа в Украине пока рассматривается как структурная перестройка системы судопроизводства и внесение изменений в судебные процедуры и соответствующие процессуальные кодексы. Дальше пока мы в Украине не смотрим, хотя, наверное, правильно было бы разработать единую, большую, глобальную концепцию реформирования судебной системы и всех институтов государства, которые так или иначе связаны с судебной системой. А именно, комплексную реформу адвокатуры, прокуратуры, следствия. И только тогда можно было бы говорить о том, что состоялась полноценная судебная реформа. Надо сюда добавить и юридическое образование, потому что в том виде, в котором оно сейчас существует в Украине, это недопустимо для страны, которая называет себя европейской.

Госдумы. Скандал был остановлен двумя статьями и одним звонком в Госдуму. Вышла статья на "Обозревателе" о том, что вот такой фильм снят. Можно ли снимать порнофильмы в России? Нельзя. А что думает руководство Государственной Думы об этой статье?! Меня спасла книжка, которую я когда-то купил, "Азбука секса" Владимира Жириновского. И я взял из этой книжки несколько цитат, вроде такой, что если вы хотите подарить девушке букетик фиалок, подарите заодно фланкончик спермы, или: если вы хотите "тряхнуть" свою матер, "тряхните" ее подружку. И вот что думает руководство Думы по этому поводу? Получается, что на этот скандал привыкался имидж Государственной Думы России. А фланкончики спермы – это интересно журналистам, это дело все подхватили. Я позвонил помощнику вице-спикера Госдумы, но уже не Жириновского, а Слиски, рассказал, что есть вот такая статья там-то. Они, конечно, все это дело прочитали. Вторая статья была "Украина и Россия: информационные войны ниже пояса", и там было объяснено, как надо защищать имиджи стран. А сделано это было потому, что 6 сентября 2006 года они хотели сделать презентацию этого фильма в Госдуме России. В результате они отменили эту презентацию и вообще эту тему спрятали, сделали эту презентацию в каком-то лесу, в каком-то ночном клубе и забыли об этом. Точно так же можно бороться с любым скандалом, который раскручивается информационными методами.

В конце круглого стола организаторы пообещали провести еще один круглый стол про информационные войны в феврале 2009 года, причем совместно с россиянами – методом телемоста. Как пошутил г-н Кашпур, приглашая таомошних коллег по ремеслу в Киев он не решается, чтобы страсти не накалились до плескания водой из стаканов. Поскольку "они ребята зубастые".

"Правдоискатель" спросил советника-посланника посольства РФ в Киеве Всеволода Лоскутова, что он думает по поводу информационной войны между Россией и Украиной и таких курьезов, когда депутат Госдумы РФ снимает порнофильм про украинского премьера, а посольство РФ организует показ аналогичной "порнушки" с призывами "повесить президентов Буша, Саакашвили и украинского президента" (любимый фильм Коновалюка "Война 08.08.08. История предательства").

Я не вижу этой информационной войны, это ваш термин, – дипломатично ответил Всеволод Лоскутов. Журналисты об этом иногда говорят в эмоциональных выражениях. Но надо быть деликатными и тактичными, быть подержанней. Вы говорите про фразу о президенте Украины, а что пишут в украинских газетах про российского президента и премьера?! Что касается фильма. Я извиняюсь, на тот момент, когда его собирались показать, на интернет-сайте, как мне сказали авторы, его посмотрело 2 миллиона пользователей. Сейчас, наверно, больше, потому что ему рекламу создали. Есть там, конечно, острые моменты... до конца я не досмотрел. Наша позиция о грузинско-осетинском конфликте известна, не буду ее повторять. Бывают острые статьи и передачи. Все зависит от мнения журналиста. Лучше, чтобы сами российские журналисты об этом говорили: например, Вышинский с РТР считает, что он показывает не такую Украину, как на 1+1 или Интере, что он показывает лучше.

Кстати, редакция газеты "Правдоискатель" обратилась в Национальный совет по вопросам телевидения и радиовещания с запросом, какова будет реакция упомянутого органа на призы в прямом эфире повесить Президента Украины. В ответ получено письмо с заверениями, что этот вопрос будет рассмотрен на заседании совета.

PHOTOFACT

За розпорядженням Київського міського голови Леоніда Черновецького близько півсотні автобусів комунального підприємства "Київпастранс" 27.11.2008 заблокували акцію протесту киян проти підвищення цін на проїзд в комунальному транспорті, тарифів на комунальні послуги та розгром малого бізнесу шляхом здірництва і створення корупційної монополії на встановлення малих архітектурних форм. Акція протесту все-таки відбулася, незважаючи на таке залякування з боку влади, хоч за вказівкою з мерії водії вівіклинули дівгуни і трупі участників акції вихлопними газами.

Народний депутат України Андрій Павловський звернувся до прокурора Києва Є. Блажівського з вимогою притягнути до кримінальної відповідальності за зловживання службовим становищем чиновників, відповідальних за цей ганебний інцидент.

Правдшукач

The Truth Seeker

Правдоискатель

Всеукраїнська газета "Правдшукач".

Засновник, редактор, видавець: Шеляженко Ю.В. (ФО-П, ід. № 2961810532).

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія КВ № 14488-3459 Р, видане Міністерством Юстиції України 10.10.2008

Тираж 1000 примірників.

Розповсюджується безкоштовно.

Адреса редакції, видавця, друкарні: пошт. індекс 01042, м. Київ, вул. Тверський тупик, буд. 9, кв. 82.

Тел. +38 (097) 3179326, факс +38 (044) 5290435.

Електронна пошта: say@truth.in.ua

Не поділили "Євро"

Екс-голова ліквідованого Національного агентства з питань підготовки до футбольного чемпіонату "Євро-2012" Євген Червоненко 21 листопада провів пресконференцію, на якій похвалився активною роботою протягом неповних 9 місяців, закликав пожаліти 70 звільнених співробітників, звинуватив уряд в тому, що "Президент відсунуто від підготовки до проведення Євро-2012" та пообіцяв найближчим часом створити громадську організацію з підготовки до Євро-2012.

Також Червоненко звинуватив в некомpetентності та "дерибані бюджетних коштів" Кабінет Міністрів і освібив першого віце-прем'єра Івана Васюніка.

- Из карманов украинских налогоплательщиков вынут денег больше, чем понадобится для строительства элитного нового стадиона вместе с парком в Донецке. Там запланировано израсходовать 1,2 млрд. грн., а в Киеве сумма внезапно возросла на 700 млн - до более чем 2 млрд. В ближайшее время мы будем свидетелями очень громких скандалов вокруг земли стадиона и прав собственности, - сказал пан Червоненко.

В свою чергу Іван Васюнік заявляє, що ліквідація агентства зумовлена неодноразовими зауваженнями керівництва УЄФА відносно неефективності систем управління організацією підготовки й проведення чемпіонату Європи з футболу. "Ви не розумієте своєї ролі. Ви не управлінці, ви координатори!" - так він заявив одного разу панові Червоненко.

Міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко теж категорично відкидає претензії пана Червоненка:

- Всі цифри по техніко-економічному обґрунтванню реконструкції стадіону "Олімпійський" пройшли експертизу уповноважених організацій. "Укрбуддержекспертиза" перевірила кожну цифру. Якщо б Нацагентство звернулося до нас, ми б представили документи і тім. Тим більше, ми їх завжди запрошували до розробки документації. Зарах слухати таке просто неприємно. Захарко БЕРКУТ

Русская мафия: мифы и реальность

КРЫМСКИЙ КОРПУНКТ сообщает.

Конец 80-х. Перестройка в разгаре. Так называемый "развитой социализм" разваливается под напором экономических и политических реформ. Тогда-то и появилось в лексиконе западных полицейских выражение «русская мафия».

Самой известной в мире мафией до этого была сицилийская. Бойцы "коза ностра" славились своей жестокостью, хитростью и безнаказанностью. И тут появились «русские», сразу ставшие мишенью предрассудков и стереотипов.

В Ізраїле на дніях подошел к концу многолетний судебний процес проти граждан Беларусь, с легкой руки полиции получивший громкое название «Дело белорусских киллеров». Только правоохранители сели в лужу - сняв обвинение в организации убийства, суд назначил белорусам невиданное наказание по нетяжким статьям. Более того, адвокаты обвиняемых подают апелляцию и гражданский иск против государства – ранее за преступления, в которых признали виновными белорусов (хранение оружия, подделка документов), иностранцев просто депортировали из страны. При этом белорусы получили право на компенсацию морального вреда в связи с первоначальными тяжкими обвинениями и незаконными действиями полиции.

Вызывает зависть независимость судебной системы Израиля, при которой суды могут позволить себе не согласиться с выводами следствия. Но насколько последователен суд в своем отношении к гражданам Беларусь? Если их не признали "киллерами", то нет особой необходимости задерживать депортацию.

К делу белорусских "киллеров" подключились партнеры Региональной правозащитной группы «Полуостров Крым» - адвокатский офис Yiosef Varon & Irena Shapiero. В гражданском иске белорусов будут представлять адвокаты офиса Ирина Шапиеро и Адурам Коен. Мы будем информировать читателей о дальнейшем развитии событий.